

Verslavende overdosis aan kwaliteit

Diverse artiesten

Panama!2: Latin Sounds, Cumbia Tropical & Calypso Funk on the Isthmus 1967-77

Soundway Records

Wat een absurd goede cd! Vergeef me dat ik zo met de deur in huis val, maar ik moet dit even uitschreeuwen. Tot voor kort associeerde ik Panama enkel met een kanaal. En generaal

Noriega. Tot de eerste *Panama!*. Die was al niet te versmaden, maar deze is zowaar nóg beter. Feestelijke, bronstig makende típicanummers, kanaalstrakke nachtclub-latin, funk, *you name it*. *Panama!2* bevat zó'n overdosis aan kwaliteit, waar te beginnen? Bij het aanstekelijke *Tamborito Swing* van Los Silvertones? Bij de bijna Mexicaanse zonnigheid van *Ese Muerto No Lo Cargo Yo* van The Exciters? Of bij de hallucinerende funky gitaarexercitie van The Duncan Brothers in *Dreams*? Om nog maar te zwijgen van het soepele *Decidete Mi Amor* van Papi Brandao dat soms West-Afrikaans aandoet, en de intrigerende reggae-calypto van Sir Jablonsky. Enzovoort, twintig nummers lang. *Panama!2* is verslavend goed. De ultieme, zomerse *feel-good*-cd. Waar blijft *Panama!3* ver#@!#e?!

Francis de Souza

gnawa. U begrijpt het al: deze Belgistaneezen trappen graag lol. Hoe ze eruitzien? Volgens de hoefoto zijn de vrouwen blond en mollig, en voorzien van een hemelsbrede glimlach. Jazzgetinte solo's maken de balkangekte interessanter. De gnawa zorgt hier en daar voor een hypnotische, tranceachtige ondertoon. Op het tweede album *Musiques et Danses du Belgistan* bereikt de Belgistaanse folklore haar volwassenheid. Een toegankelijk album met stevige dansnummers en hier en daar een ballade.

Benjamin Tollet

Yuri Buenaventura

Cita Con La Luz

Wrasse

Dit jaar gaf de Colombiaanse salsazanger Yuri Buenaventura al meer dan veertig concerten in Europa ter promotie van zijn nieuwe cd *Cita Con La Luz*, waarop ingetogener repertoire dan we van hem gewend zijn. Voor

de tournee had hij een Cubaanse allstar-band verzameld met zowel oudgedienden als bassist Jorge Reyes, congaspeler Panga en timbalero Changuito, als veelbelovende jonge talenten zoals klarinettist Ernesto Vega. De band bleek een geoliede machine die zijn guajira's, son montuno's en bolero's met plezier, gevoel en impro-

visatievermogen begeleidde. Helaas was de matig gearrangeerde plaat al opgenomen met een grotendeels andere band. Er staat een aantal duetten op met zangeressen Morley en

Berry en rapper Baloji, maar ook dat biedt geen soelaas. Een aantal van Buenaventura's composities zoals *Se Me Fue la Vida* en *La Hamaca de la Noche* blijft overeind staan, maar echt leuk wordt het pas bij de bonustrack, een descarga waarin drummer Horacio El Negro flink tekeergaat.

Elda Dorren

Roberto Fonseca

Akokan

Montuno

De getalenteerde jonge pianist Roberto Fonseca, die naam maakte als vervanger van Ruben González bij Buena Vista Social Club, bracht twee jaar geleden het prachtige debuut *Zamazu* uit. In de zelfgeschreven latin-jazznummers gebruikte hij zijn Afro-Cubaanse roots op een lyrische en ge-

voelsmatige manier. Nu herneemt hij die formule, maar zijn tweede plaat *Akokan* ('hart' in het Yoruba) hinkt op twee gedachten: aan de ene kant verrast hij weer met fijne, origineel geïmproviseerde tracks, zoals een door de Bulgaarse muziek geïnspireerd nummer; aan de andere kant zoekt hij de commercie op met twee ballads door gastvocalisten Mayra Andrade en Raul Midón. Tijdens een concert in Havana afgelopen zomer liet showman Fonseca zelfs de populaire rappers van Ogguerre het podium betreden, in een poging het grote publiek te bereiken. *Akokan* is een lekker in het gehoor liggende, afwisselende en gedegen plaat geworden, met Fonseca's als altijd veelzijdige en krachtige pianospel. Laten we hopen dat zijn flirt met de mainstream hier toe beperkt blijft.

Elda Dorren

Lariba

Como Lo Ves

Ventilador Music

Lariba is een in Zwitserland ontstaan collectief van een aantal Cubanen, een Braziliaanse, een Siciliaan, een Mexicaan en een Zwitser. De muziek is pretentieloze, maar rijke

en minutieus geconstrueerde mestizo: *Telmary meets Manu Chao meets Yerba Buena*. Ritmes als son, hiphop, cumbia, jazz, samba, reggae, mozambique, bomba en reggaeton gaan vergezeld van vindingrijke en melodieuze zang en raps in het Spaans, Portugees, Italiaans en Engels. Cuba is de hoofdmoot: het openingsnummer wordt doorvlochten met een ode aan de Orisha Elegguá en een batáritme doet de plaat uitgeleide. De titel song is misschien wel het meest representatief voor het album: een akoestische en dansbare montuno hiphop. In sommige nummers horen we een iets te dwingende vierkwartsbeat, maar altijd swingt er ergens wel een schetterend trompetje doorheen. *Como Lo Ves* is niet zo'n sterk afgewerkt product als bijvoorbeeld *Island Life* van Yerba Buena, maar wel weer eens een echt lekkere mestizoplaat tussen de bergen rumberommel en Manu Chao namaak die uitkomen.

Elda Dorren

Son de Madera

Son de Mi Tierra

Smithsonian Folkways

Son jarocho, de volksmuziek uit de Mexicaanse provincie Veracruz, ontstond in de achttiende eeuw uit samsmelting van Indiaanse, Spaanse en Afrikaanse elementen. Het beroemdste voorbeeld is de traditionale *La Bamba*, tot wereldfaam gezongen door rocker Ritchie Valens en door Los Lobos. De groep Son de Madera is mede-aanstichter van de revival van deze aanstekelijke plattelandsmuziek, die vaak razendsnel gespeeld wordt